

GÓP Ý VỚI TƯỚNG CỘNG SẢN NGUYỄN CHÍ VINH

Tháng Tư đã qua. Nhưng tôi không thể quên được những tấm hình lịch sử do phóng viên ngoại quốc chụp vào cuối tháng Tư 1975.

Trong những hình ảnh cuối tháng Tư 1975, tôi thấy nhiều bộ đội cụ Hồ đội nón cối hoặc nón tai bèo, mặc bộ quần áo lếch thếch, ngồi chồm hồm trên thảm cỏ hoặc trên thành mấy hồ nước trước dinh Độc Lập; nhóm bộ đội khác vốc nước từ hồ nước bằng hai bàn tay xương xẩu, đưa lên miệng uống rồi vốc thêm nước, rửa mặt; nhóm bộ đội khác nữa thì cởi đôi dép râu, thọc đôi chân còi cọc và dơ bản vào hồ nước để rửa chân? Nhiều hình chụp các anh bộ đội cụ Hồ trông rất “hồ hởi”, tay xách con gà, con vịt, trên vai gánh hai cái rương nhỏ, lưng mang ba lô, bên trên kèm theo một búp bê bằng nhựa. Tôi cũng thấy hình từng đoàn xe tải chở tủ lạnh/TV/radio/bàn ghế/giường/tủ/xe gắn máy, v.v. – những hiện vật của miền Nam vừa được bộ đội cụ Hồ “giải phóng” – ồ ạt và liên tục chạy về Bắc; hoặc cảnh mấy anh bộ đội cụ Hồ xúm nhau nhìn “cái đài” (radio), sẫm soi bút “bi” (bic), hay là vừa “hít hà” một cách thèm thuồng vừa nhìn chăm chăm vào ly cà-phê “phin” rồi đặt cho loại cà-phê này một tên mới là “cái nòi ngồi trên cái cóc”.

Trong số hình ảnh lịch sử này cũng có vài tấm hình chụp năm 1968, tại Sài Gòn, khi cộng sản Việt Nam (csVN) xâm phạm hiệp định ngưng chiến, xua quân đánh phá toàn cõi miền Nam trong khi chính quyền Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) tuân hành lệnh ngưng chiến, cho phép quân nhân về quê ăn Tết Mậu Thân.

Một trong những hành vi tàn sát dã man nhất của csVN trong thời gian hưu chiến Tết Mậu Thân, tại Sài Gòn, là cảnh csVN giết trọn bảy người trong gia đình của Trung tá Thiết Giáp Nguyễn Tuấn – được truy thăng cấp Đại tá – chỉ có cậu bé Nguyễn Từ Huân, chín tuổi, bị thương; sau đó được VNCH cứu sống.

Cậu bé Nguyễn Từ Huân bị csVN giết hụt ngày nào, bây giờ là Phó Đề Đốc Nguyễn Từ Huân, thuộc quân chủng Hải Quân Hoa Kỳ.

Sau đây là một đoạn ngắn của Mạnh Kim trong bài tường thuật do Mai Hoa viết, ngày 28/11/2019, về thảm trạng của gia đình Phó Đề Đốc Nguyễn Từ Huân: “... Hơn 50 năm trôi qua, ông Huân chưa bao giờ quên những gì ông chứng kiến. Ông không thể quên tràng súng liên thanh điên cuồng nã vào bảy người trong gia đình ông – Bố Mẹ, các người anh và đưa em út mà mẹ bế trên tay... Ông không thể quên cảnh người anh thở hắt ra làn hơi cuối cùng và cảnh người em bị bắn thủng bụng, ruột đổ ra ngoài. Ông không

bao giờ có thể quên được cảnh Mẹ ông, bị bỏ nằm đó đau đớn, chảy máu và rên xiết nhiều giờ cho đến chết. Ông cũng không thể quên cảnh toán đặc công cầm lưỡi lê đâm vào lon bia để uống, dọn đồ ra ăn, trong khi những nạn nhân bị thương đang rên xiết và giữa những thi thể mà chúng vừa thảm sát man rợ.” Link: <https://www.sbs.com.au/language/vietnamese/audio/hat-giong-yeu-thuong-267-canh-dai-bang-da-qua-bo-sinh-tu>

Giết trẻ em, một phụ nữ và một sĩ quan VNCH xong, bộ đội cụ Hồ lấy bia và thức ăn của nạn nhân ra để “ăn mừng chiến thắng”! Bộ đội cụ Hồ đã “tự sướng” cạnh xác chết, bên vũng máu còn tươi và tiếng rên rỉ của người đồng chủng vừa do chính bộ đội cụ Hồ sát hại! Còn cảnh nào dã man, vô nhân tính hơn cảnh này?

CsVN có dám trưng bày những hình ảnh man rợ kể trên trong Bảo Tàng Viện Chiến Tranh của csVN hay không?

Ngoài bản tính hiếu chiến/dã man/tàn bạo, người csVN lại có tính khoe khoang những điều rất nghịch lý, rất phản khoa học, như phi công csVN lái phi cơ, núp trong mây, chờ; khi máy bay Mỹ đến thì phi công csVN này cho máy bay từ đám mây xông ra, bắn hạ máy bay Mỹ. Hay là phi cơ của csVN bị máy bay Mỹ bắn lủng nhiều chỗ, có một lỗ thủng rất lớn; phi công csVN này vừa đưa tay “che” lỗ thủng vừa bắn hạ máy bay Mỹ vừa đáp an toàn, v.v. Thế là chàng phi công csVN này trở thành anh hùng!

Làm anh hùng dễ như thế, thảo nào xã hội csVN có câu: “Ra ngõ gặp anh hùng”! Không những “anh hùng” csVN lái máy bay chuyên “núp” trong mây chờ, mà còn có “anh hùng nhí”, “đồng chí nhí”, “đồng chí gái” trong đoàn quân của cụ Hồ nữa!

Tại các nước văn minh như Âu Châu và Mỹ, hành động lợi dụng trẻ em bị lên án rất gắt gao/rất nặng nề. Riêng tại Việt Nam, hành động vô nhân đạo và bỉ ổi của csVN trong việc biến trẻ em ngây thơ thành những kẻ giết người lại được đề cao, phóng đại một cách quá lớn trên internet!

Trẻ em và các “bác nông phu phụ bạc ruộng đồng” (chữ của Phan Nhật Nam) nhưng giàu tham vọng đã bị cám dỗ vì hai tiếng “anh hùng”. Hai thành phần ít học này không những bị csVN tuyên truyền/khích động mà hai thành phần này còn bị csVN hăm dọa: Nếu không theo “cách mạng” làm “anh hùng” thì cả gia đình sẽ bị “cách mạng” thanh toán để khỏi lộ bí mật!

Danh sách “anh hùng” của csVN rất dài. Tôi chỉ xin đơn cử một số tên của các “đồng chí nhí” đã bị csVN lợi dụng, đưa vào chiến trận để quý độc giả thấy rõ bộ mặt thật của csVN.

– **Đoàn Văn Thắng**, sinh năm 1952, là thiếu tướng quân đội nhân dân Việt Nam. Năm 14 tuổi, ông thôi học, tham gia du kích xã.

- **Dương Văn Nội**, sinh năm 1932, mất ngày 12 tháng 4 năm 1947, gia nhập đội thiếu niên cứu quốc thủ đô.
- **Cù Chính Lan** sinh năm 1930 tham gia cướp chính quyền và tham gia đội du kích xã của Việt Minh năm 1945.
- **Lê Đình Chinh** sinh năm 1960, nhập ngũ ngày 16/2/1975.
- **Đàm Văn Ngụy** là người dân tộc Tày, sinh ngày 01 tháng 05 năm 1927, tại xã Xuất Tính (nay là xã Minh Khai). Ông tham gia làm liên lạc dẫn đường, tiếp tế nuôi cán bộ Việt Minh hoạt động bí mật ở địa phương khi mới 14 tuổi.
- **Châu Văn Mẫn** tên thật là Châu Văn Đẹp, sinh ngày 11 tháng 08 năm 1950 tại xã Bình Sa, huyện Thăng Bình, tỉnh Quảng Nam. Năm 15 tuổi, ông bắt đầu hoạt động cho Mặt Trận dân tộc giải phóng miền Nam.
- **Võ Thị Sáu** sinh năm 1933. Năm 1946, cô theo anh trai là Võ Văn Me vào khu kháng chiến, và trở thành liên lạc viên của Đội Công an xung phong Đất Đỏ. Năm 1947, cô chính thức trở thành đội viên Công an xung phong Đất Đỏ khi mới 14 tuổi.
- **Trương Văn Hòa**. “Tôi mồ côi Cha Mẹ từ nhỏ và sớm được giác ngộ lý tưởng cách mạng. 15 tuổi, tôi được tổ chức đào tạo hoạt động bí mật, làm nhiệm vụ thông tin, du kích xã Điện Hòa. Ngày chặn trầu thám thính động tĩnh của quân địch, tôi cùng lực lượng cách mạng đánh phá áp chiến lược...”
- **Anh hùng Nguyễn Thị Ánh Thu**, sinh năm 1942. Năm 14 tuổi, trước cảnh “nước mất nhà tan”, bà đã tình nguyện tham gia từ công tác giao liên, du kích xã rồi làm Chỉ huy xã đội Song Thuận.

Năm 1968, dù còn vài ngày nữa là đến ngày bà sinh con, nhưng khi có nhiều lực lượng địch tràn vào các xã Song Thuận, Long Hưng và Đông Hòa, huyện Châu Thành thì bà Thu chỉ huy tổ du kích bám trụ chống càn trong 8 giờ liền. Một mình bà vừa bắn trả vừa mang 2 khẩu súng vừa đưa 2 đồng chí bị thương thoát khỏi vòng vây an toàn.

Độc giả nghĩ gì khi một phụ nữ mang thai – như bà Thu – chỉ còn vài ngày nữa đến ngày sinh mà bà vẫn bị csVN đưa vào lửa đạn?

- **Bùi Ngọc Dương**, tốt nghiệp kỹ sư xây dựng năm 1966. Sau đó, ông tham gia quân đội, chiến đấu ở miền Nam. Tháng 1 năm 1968, Bùi Ngọc Dương dẫn đội công binh mở đường đánh vào căn cứ chỉ huy của Mỹ ở Khe Sanh. Trong trận đánh này Bùi Ngọc Dương bị thương ở tay, đã nhờ đồng đội chặt đứt cánh tay để tiếp tục chiến đấu.

Dur luận viên nào viết câu “... đã nhờ đồng đội chặt đứt cánh tay để tiếp tục chiến đấu” là một người cố tình xem thường trình độ hiểu biết tối thiểu của độc giả. Link: https://vi.wikipedia.org/wiki/Danh_s%C3%A1ch_c%C3%A1c_nh%C3%A2n_%C4%91%C6%B0%E1%BB%A3c_phong_danh_hi%E1%BB%87u_Anh_h%C3%B9ng_L%E1%BB%B1c_l%C6%B0%E1%BB%A3ng_v%C5%A9_trang_nh%C3%A2n_d%C3%A2n

Độc giả nào muốn kiểm chứng những chi tiết trên đây thì hãy hành động ngay; nếu không – sau khi bài này được phổ biến – những điều csVN đã “bịa” ra để “nâng” những “anh hùng” này “lên mây” sẽ bị csVN cho dư luận viên thay đổi hoàn toàn nội dung.

Bằng chứng csVN thay đổi nội dung trên Wikipedia tiếng Việt mà tôi biết chính xác là trường hợp trung tướng csVN Nguyễn Thanh Tuấn và đại tá không quân csVN Nguyễn Văn Bảy.

Đại tá không quân csVN Nguyễn Văn Bảy đã qua đời, năm 2019. Theo sự giáo dục của gia đình và nền văn hóa miền Nam Việt Nam – để tôn trọng người đã khuất – tôi không đề cập đến những điều phi lý, phản khoa học mà các dư luận viên của csVN cố tình gán ếp cho cố đại tá csVN Nguyễn Văn Bảy.

Trường hợp trung tướng csVN Nguyễn Thanh Tuấn – nhân vật còn sống – tôi xin đưa ra chi tiết mà tôi đã viết trong bài Ngậm Miệng Ăn Tiên: “... Theo bài viết của ông Tuấn – tựa là Trung Tướng Nguyễn Thanh Tuấn Yêu Cầu Xử Lý Bộ Sách Xuyên Tạc Lịch Sử Do Phan Huy Lê Làm Chủ Biên – thì ông Tuấn ‘*đi bộ đội ở tuổi 13 đã bị Mỹ Ngụy sát hại và trước khi nghỉ hưu...*’” Đọc đến đây độc giả sẽ ngạc nhiên, tự hỏi: “*Ông Tuấn đã bị Mỹ Ngụy sát hại*” thì ông Tuấn đã chết từ lâu rồi chứ làm thế nào ông Tuấn lại được về hưu và còn viết bài đả kích?”

Hôm nay, vô tình tôi vào Wikipedia, đọc lại bài viết về tướng csVN Nguyễn Thanh Tuấn thì 2 chi tiết “... *đi bộ đội ở tuổi 13 đã bị Mỹ Ngụy sát hại...*” đã không còn.

Trong khi csVN bắt trẻ em Việt Nam đưa ra chiến trường thì, cho đến nay, chưa ai thấy, chưa ai biết Pháp hoặc Mỹ bắt trẻ em vị thành niên người Việt đi lính cho Pháp hoặc cho Mỹ trong hai cuộc chiến vừa qua!

Hai sự việc kể trên mang ý nghĩa nghịch chiều đã nói lên được điều gì về csVN, thưa quý độc giả?

Nhận ra những gian manh/xảo trá của csVN, tôi ghê tởm, tìm tin khác đọc. Vào hãng thông tấn RFA tôi thấy link này: https://www.rfa.org/vietnamese/in_depth/is-it-true-that-national-reconciliation-was-successful-dt-04302020163339.html

Tôi chú ý đến đoạn: “... 45 năm sau sự kiện 30 tháng 4, Thượng tướng Nguyễn Chí Vịnh có cuộc trò chuyện với truyền thông trong nước và ông cho rằng tiến trình hoà hợp dân

tộc đã hoàn thành. Ông nói: *‘Quan điểm của tôi là chúng ta đã thành công, Thành công nhờ chính sách khoan dung của đảng và Nhà nước. Nhưng quan trọng nhất là nhờ sự phát triển của đất nước. Nó chứng minh chiến thắng ấy đem lại cho đất nước ta một sự phát triển mới mà không người dân Việt Nam nào cũng như bạn bè quốc tế không nhận thức được...’*

Không hiểu tướng Nguyễn Chí Vịnh căn cứ vào đâu mà cho rằng tiến trình hòa hợp hòa giải dân tộc đã thành công? Có phải tướng Nguyễn Chí Vịnh căn cứ vào số đàn ông Việt Nam cao tuổi – ở ngoại quốc – bị vợ bỏ, trở về Việt Nam lấy vợ trẻ hay là những người làm nghề tự do, khai gian thuế, giấu tiền, đem về Việt Nam mua bất động sản, v.v. rồi xác định là “tiến trình hòa hợp hòa giải đã thành công” hay không?

Nếu câu hỏi nêu trên là đúng thì tướng Nguyễn Chí Vịnh quá chủ quan!

Hai yếu tố: (a) Chính sách khoan dung của đảng và nhà nước, (b) Sự phát triển của đất nước thì:

Yếu tố (a): Sau tháng Tư năm 75 tướng Nguyễn Chí Vịnh sống, làm việc ở đâu, mang cấp bậc gì mà tướng Nguyễn Chí Vịnh không thấy được sự “khoan dung vĩ đại” do đảng csVN và bộ đội cụ Hồ dành cho quân, dân, cán, chính của VNCH là những trại tù lao động khổ sai nơi những vùng hung hiểm, có điều kiện sống rất khắc nghiệt?

Trong khi chồng, Cha, anh em của chúng tôi bị csVN giam trong các trại tù để lao động khổ sai thì Mẹ, chị em gái của chúng tôi bị csVN tịch thu nhà và tài sản rồi đuổi đi kinh tế mới để “lao động vinh quang”. Tiếp đến, csVN “giáng” một đòn chí mạng vào người miền Nam chúng tôi: Thanh lọc lý lịch để không cho con em của “Ngụy quân/Ngụy quyền” đi học!

Tiếp đến là những trận csVN đưa quân “đánh úp” để chiếm đất của dân ở Thủ Thiêm, Đồng Tâm, v.v.

CsVN “giáng” xuống thân phận người miền Nam chúng tôi những trận quyết tử như thế mà tướng Nguyễn Chí Vịnh đành đoạn bảo là csVN áp dụng “chính sách khoan dung” đối với chúng tôi ư?

CsVN đối xử với người dân kinh khiếp đến như thế, thảo nào, Pháp đô hộ Việt Nam, không người Việt nào bỏ xứ ra đi; Mỹ “đô hộ” Việt Nam, không ai bỏ nước ra đi; VNCH bị Mỹ Ngụy “kềm kẹp” mà cũng chẳng có người dân nào bỏ nước ra đi hoặc có tệ trạng xuất khẩu lao động. Thế mà khi csVN cướp được miền Nam thì không biết bao nhiêu người Việt phải bỏ lại tất cả để trốn khỏi sự “khoan dung” của csVN!

Sau cuộc di dân đầu tiên do Hải Quân VNCH thực hiện không ai có thể đếm được bao nhiêu cuộc vượt thoát đầy đau thương và thống hận của người Việt! Sự thống hận/bi

thương này đã được dân gian thể hiện bằng câu: “Một là con nuôi Má (vượt biên, thoát khỏi ‘chính sách’ khoan dung” của csVN). Hai là con nuôi cá (chết trên đường vượt biên, vượt biên). Ba là Má nuôi con (vượt biên không thoát, bị csVN nhốt tù).

Cho đến thời gian gần đây nhất, cao trào người Việt Nam tìm mọi phương cách để xa lìa csVN cũng không hề thuyên giảm. Bằng cứ là: Thuyền nhân/”thùng” nhân/ xuất cảnh lao động và phụ nữ Việt Nam tự “rao bán” thân xác của họ để được kết hôn với bất cứ người ngoại quốc nào, v.v. chỉ với mục đích thoát khỏi sự cai trị sắt máu của csVN.

Nhìn lại lịch sử Việt Nam từ ngày ông Hồ Chí Minh thành lập đảng csVN cho đến nay, chúng ta nhận ra được điều gì? Có phải cả thế giới đều thấy rằng: Chưa bao giờ người Việt chạy về phía csVN tìm nơi dung thân mà người Việt lại luôn luôn chạy xa để thoát khỏi chế độ csVN. Đúng không?

Yếu tố (b): Sự phát triển của đất nước. Là một sĩ quan cao cấp trong guồng máy đầy ác tính của csVN, tướng Nguyễn Chí Vịnh lại quá thờ ơ trước nỗi thống khổ của người dân và những điều trái khoáy của csVN khi ông cho rằng đất nước đã phát triển.

Có phải tướng Nguyễn Chí Vịnh muốn căn cứ vào những tòa nhà cao ngất ngưởng/những dinh thự sang trọng lẫn cả bờ biển/những nghĩa trang ngạo nghễ không thua gì lăng mộ của vua chúa/những ngôi chùa dát vàng/những lễ hội “hoành tráng”, v.v. để nhận định là Việt Nam đã phát triển hay không? Nếu quả thật tướng Nguyễn Chí Vịnh muốn căn cứ vào những bất động sản đó mà phán quyết rằng đất nước đã phát triển thì tướng Vịnh hãy yêu cầu đảng csVN cho làm tờ khai lý lịch một cách minh bạch xem chủ nhân của những địa ốc vĩ đại đó có bao nhiêu người là các cấp lãnh đạo đảng csVN/bao nhiêu người là đảng viên csVN/bao nhiêu người Việt được Trung cộng trả tiền để “đứng tên” làm chủ hoặc bao nhiêu chủ nhân là người Trung cộng!

Riêng tôi, muốn biết một đất nước phát triển như thế nào, người ta thường nhìn vào văn hóa/nghệ thuật/xã hội của đất nước đó.

*. –Về văn hóa/nghệ thuật.– Từ ngày cưỡng chiếm được miền Nam đến nay đã 45 năm, csVN có được một tác phẩm văn học nghệ thuật nào đáng được đề cao? Có được một ca khúc nào tiêu biểu cho nền âm nhạc của csVN hay không? Không!

Không những csVN không có được nền văn hóa/nghệ thuật mang sắc thái dân tộc mà csVN còn dung túng những kẻ phá hoại ngôn ngữ Việt. Trước hết là ông Hồ Chí Minh. Ông Hồ Chí Minh hội nhập thứ tiếng Việt lai căng như thay “ph” thành “f”, “d” thành “z”; nay đến lượt người trong nước công khai in sách với cách viết bắt chước cách phiên âm của tiếng Anh.

Chính thể VNCH rất non trẻ nhưng nền văn hóa/nghệ thuật và giáo dục của miền Nam rất đa dạng, đã để lại không biết bao nhiêu tác phẩm giá trị – dù đã bị csVN cố tình ngăn

cắm suốt thời gian dài rồi thiêu hủy – vẫn sống mãi đến ngày nay. Bằng chứng hùng hồn nhất là dòng Boléro tuyệt vời và những bản Nhạc Lính với lời ca uớt lệ, diễn đạt được tất cả nỗi niềm rất thật, rất thiết tha của không biết bao nhiêu thanh niên/thiếu nữ miền Nam Việt Nam. Hãy lắng hồn vào những bản tình ca của Lính do Nguyễn Văn Đông/Trần Thiện Thanh/Tuấn Khanh/Phạm Duy/Trường Sa, v.v. thì sẽ hiểu tại sao, sau 1975, chính người miền Bắc và bộ đội cụ Hồ đã trân trọng gọi nhạc phẩm của miền Nam Việt Nam là Nhạc Vàng!

*.–Về xã hội.– Tôi chỉ về Việt Nam một lần, năm 1998; vì bà Nội của các con tôi bệnh nặng, ngại không qua khỏi. Tôi sẽ không bao giờ trở về nữa! Nhưng, theo dõi báo chí, tôi nhận thấy, nếu thời Ba tôi theo kháng chiến, Việt Minh đề cao chủ nghĩa tam vô: vô gia đình, vô tổ quốc, vô tôn giáo, thì, sau khi cưỡng chiếm được miền nam, csVN đã hoàn toàn đi ngược để trở lại thời đại phong kiến bằng những ngôi chùa rất “tráng lệ” – cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng; những “nhà ngoại cảm”; phí “bôi trơn”; “lại quả”, v.v.

Riêng phí “bôi trơn” và “lại quả” thì đã được đài VOA loan tải ngày 27/07/17 rằng: “Các quan chức chính phủ Việt Nam yêu cầu các đối tác của Mỹ trả 25% hoa hồng cho các thương vụ mua bán vũ khí, theo tiết lộ của hãng tin tình báo quốc phòng Anh Shephard Media.”

Sau đây là một đoạn trong bản tin của BBC, ngày 13 tháng 12 2017: Chén ngọc và hộp bút sừ, quà tặng cho 1000 cán bộ Đoàn, được nạm vàng 24K, theo tiết lộ của nhà sản xuất, ông Lý Ngọc Minh, Tổng giám đốc Công ty TNHH Minh Long I trên báo Thanh Niên ngày 9/12.

1000 cán bộ csVN thì được tặng quà nạm vàng 24K còn ngư dân Việt Nam thì – trước sự hung hãn của Trung cộng ngoài biển Đông – được tặng... cờ đỏ sao vàng để “bám biển”! (Theo báo Tuổi Trẻ ngày 19/09/2019). Có cay đắng hay không?

Riêng người Việt trong nước thì có hai câu rất... “án tượng”: “Thanh ‘cha’, thanh mẹ, thanh... gì. Cứ có phong bì chúng nó thank you!”

Trong khi xã hội và văn học nghệ thuật của Việt Nam băng hoại đến tận cùng thì – theo bản tin của RFA ngày 30/04/2020 do Thanh Trúc viết – Yêu Cầu ra Nước Ngoài Lao Động Không Làm Chuyện Phương Hại Sĩ Diện Quốc Gia. “Theo nghị định chính phủ số 38, quy định chi tiết thi hành một số điều của Luật về người lao động Việt Nam không được làm ở nước ngoài theo hợp đồng... như massage/làm việc tại nhà hàng/khách sạn/trung tâm giải trí...”

Một công dân biết giữ gìn sĩ diện quốc gia, cũng như giữ gìn sĩ diện cho chính bản thân của người đó, là người được gia đình nuôi dạy theo nề nếp đạo lý và lớn lên trong môi trường có nền đạo đức và giáo dục cao – như thời VNCH. Các nghề như massage/làm

trong nhà hàng/khách sạn/trung tâm giải trí, v.v. tự nó không có gì xấu cả mà chỉ vì người thực hiện những công việc đó có tâm không lành, vừa hành nghề vừa ăn cắp. Đó là lỗi từ gia đình, từ trường học, từ nhà cầm quyền csVN đã không dạy, không làm gương tốt cho công dân Việt về đức dục và giáo dục; không tạo công ăn việc làm cho người Việt; vì người Tàu tràn qua biên giới không cần Visa, lấn chiếm trên mọi lãnh vực, mọi ngành nghề của người Việt Nam.

Trước khi kết thúc bài này, tôi chợt thấy trên Zing News bài của Nhan Nhan, ngày 07/05/2020, câu này: “... Năm 1997, giáo sư Cecil B. Curry, cựu giảng viên lịch sử tại đại học Nam Florida, Mỹ, xuất bản cuốn Victory at Any Cost: The Genius of Viet Nam’s General Giap.”

Bài viết của Nhan Nhan làm tôi liên tưởng đến nhận xét của một danh Tướng Hoa Kỳ – Tướng William Childs Westmoreland Tư Lệnh Bộ Chỉ Huy Cố Vấn quân sự Mỹ tại miền Nam Việt–Nam – về Đại Tướng Võ Nguyên Giáp: “Of course, he was a formidable adversary. By his own admission, by early 1969, I think, he had lost, what, a half million soldiers? He reported this. Now such a disregard for human life may make a formidable adversary, but it does not make a military genius...”.

Là một tổng tư lệnh quân đội nhân dân csVN, tướng Võ Nguyên Giáp lại học chiến thuật biển người của Trung cộng, luôn luôn thí quân trong các cuộc giao tranh, cho nên thiếu quân. Để bổ sung nhanh cho sự thiếu hụt quân số, tướng Võ Nguyên Giáp đã chỉ thị thuộc cấp chiêu dụ trẻ em vị thành niên. (Tài liệu đã dẫn). Thế thì “công danh” của tướng Võ Nguyên Giáp chính là nguồn cơn của niềm đau triền miên trong lòng những bà Mẹ – cả hai miền Nam Bắc – Việt Nam!

Nỗi đau triền miên của bao thế hệ phụ nữ Việt Nam bị mất con trong hai cuộc chiến chống Pháp, chống Mỹ và những cuộc tháo chạy – dưới mọi hình thức – của người Việt Nam để vượt thoát gông cùm csVN đã đủ chưa để nói lên “chính sách khoan dung” của csVN đối với người dân Việt Nam, thưa thượng tướng cộng sản Nguyễn Chí Vịnh?

ĐIỆP MỸ LINH

<http://www.diepmylinh.com>

1973 – Two teenage Viet Cong soldiers at camp

near Cai Lay, one carrying a captured U.S.
automatic weapon, the other an anti-tank weapon.

*Nguồn: Internet eMail by **Điệp Mỹ Linh** chuyển*

*Đăng ngày Chúa Nhật, May 10, 2020
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*